

———— Halmosi Sándor

HÁNY VILÁG

Hányan haltak meg eddig egy olyan világért, amiben szabadon lehet beszélni. Hány világ kell még elpusztuljon, hogy végre megszólíthatók legyünk?

TEST VAN ALUL

Test van alul, középen és felül, test van mindenütt. Akarat és hús, mi leplezetlen. A testek között elbeszélési módok. A túlsúfolt térben szügyig közönyben a lélek.

NAGYTOTÁLBAN

Nagytotálban a hegy, benned a gyűrődés. Az a kis eltolódás a csigolyákban, az ívszakadás. A te attribútumaid. Fridaságod. M S mesternek és a szomorúbb Szervátiusznak a nagy motívum. Nekem a vizitációd mindenek felett. Barátaink neveinek felsorolása, akik elapadtak, kikoptak belőlünk, mint gerincedből a porc. De a nevetésük, de szobrainkon a por.

AZ ÖREGISTEN HARAGJA

Az Öregisten haragja sem hatol át a világ
rinocéroszbőrén. Meg sem érinti. Áll az
öreg pőrén, s mi is páran, az ő barmai.
A bőr vastagsága nem hit kérdése.
Gyalázatunk nem mérhető fogalom.

A SÖTÉTBEN MEGNŐ

Ma megint kivégzés van. Megint minden
ok nélkül. Hosszú az út a főtérig. És nehéz
a viselet. Erjed akkor is, ha nem nyúlunk
bele. Erjed és levedzik. Messze hord.
A sötétben megnő a bizalom.

ANGYALOK ÖSSZEESKÜVÉSE

Felülről áll össze a kép. Hogy a hang önálló,
a campanile mindig egy különálló épület.
Mint a Felvidéken. És amikor szólunk,
mint a gyermek a szülés előtti másodpercben,
jobban félünk, mint féljük az Istent, és félnek
tőlünk az istenek. Ide kevés a maradék szeretet.
Ide minden kell. Mint a halálban.
Még több. Fedezet.